

بیمارها به ترکیب سولفامتوکسازول و تری متوپریم حساس می‌باشند مانند ای کولای، پاستورلا، استافیلوکوک، استرپتوکوک، اکتینوباسیلوس، اکتینومایسیس، کلیسیلا، لیستریا، سالمونلا، پروتئوس، کورینه باکتریوم و هموفیلوس در گاو، گوسفند، گوساله و بز مصرف می‌شود.

همین‌طور در درمان بیماری‌های تنفسی، گوارشی، ادراری، تناسلی و عفونت‌های ثانویه بعد از درگیری‌های ویروسی، گندیدگی سم، ورم پستان و آرتریت مصرف می‌شود.

مقدار و نحوه مصرف:

به صورت تزریق عضلانی و یا آهسته داخل وریدی با دوز یک میلی لیتر برای هر ۱۰ تا ۱۵ کیلوگرم وزن بدن یک بار در روز به مدت ۳ تا ۵ روز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

موارد عدم مصرف:

در مواردی که به ترکیب سولفامتوکسازول و تری متوپریم حساسیت مشاهده شود و نیز در مواردی که مشکلات کلیوی، کبدی و یا مشکلات خونی وجود داشته باشد مصرف این دارو ممنوع است.

تداخلات دارویی:

این دارو نباید همزمان با متنامین (هگزامتیلن ترامین) مصرف گردد.

فعالیت ضدباکتریایی سولفونامیدها ممکن است در صورت مصرف همزمان با داروهای اتری (پروکائین، لیدوکائین) که در اثر متابولیسم به پاپا یا مشتقات آن تبدیل می‌شوند، مختل شود.

اثرات جانبی:

ممکن است گاهی تورم موضعی در محل تزریق مشاهده شود. (به این خاطر از تزریق زیر پوستی دارو اجتناب گردد.)

مصرف طولانی مدت این دارو ممکن است موجب کاهش اسید فولیک، کریستالوری و دیسکرازی خونی شود.

واکنش افزایش حساسیت به سولفونامیدها در بعضی موارد مشاهده می‌شود.

زمان پرهیز از مصرف:

گوشت: ۸ روز

شیر: ۴ روز

موارد احتیاط:

در صورت بروز هرگونه کاهش در سلول‌های خونی مصرف دارو قطع گردد.

دارو دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

شرایط نگهداری:

در دمای بین ۱۲ تا ۲۵ درجه سلسیوس و دور از نور مستقیم آفتاب نگهداری شود.

پسته بندی:

ویال ۵۰ میلی لیتری

ترکیب:

هر میلی لیتر از محلول تزریقی حاوی ۲۰۰ میلی گرم سولفامتوکسازول و ۴۰ میلی گرم تری متوپریم می‌باشد.

حیوان هدف:

اسب، گاو، گوسفند و بز

مکانیسم اثر:

سولفونامیدها ترکیبات سنتتیکی هستند که از مدت‌ها قبل به عنوان ترکیبات آنتی متابولیت و ضد میکروب مورد شناسایی قرار گرفتند. اغلب باکتری‌ها قادر به سنتز اسید فولیک بوده و بیستاندان قابلیت سنتز این ویتامین را نداشته و می‌بایست آن را از طریق غذا به دست آورند. سولفونامیدها به دلیل شباهت ساختمانی با پارا آمینوزوئیک اسید، با این ماده در سنتز اسید فولیک به رقابت پرداخته و تمایل بهتری را برای گیرنده دارا می‌باشند. سولفونامیدها در مراحل اولیه سنتز اسید فولیک را مهار می‌نمایند که این عمل اثرات مهمی به همراه دارد که شامل عدم تولید هسته اولیه پورین و تیمیدین می‌باشد.

سولفونامیدها به تنهایی خاصیت باکتریوستاتیک دارند اما در ترکیب خاصیت باکتریسیدال پیدا می‌کنند.

ترکیبات دی آمینوپریمیدین مانند تری متوپریم که شناخته شده‌ترین ترکیب این گروه است با مهار آنزیم دی هیدروفولات ردکتاز از تشکیل تتراهیدروفولات که نوع فعال ویتامین می‌باشد جلوگیری می‌کنند. ترکیب این دو سبب افزایش اثر و کاهش سمیت دارو می‌گردد چرا که در یک مسیر متابولیکی و در دو نقطه متفاوت اثر نموده و باعث مرگ باکتری می‌شوند.

اثر سینرژیستی با استفاده همزمان از این دو ترکیب ضد میکروبی به دست می‌آید که سبب کاهش دوز مصرفی شده و از اثرات جانبی سولفونامید کاسته می‌شود. بیشترین استفاده از تری متوپریم در عفونت‌های ادراری است و ترکیب آن با سولفامتوکسازول باعث می‌شود تا جهت درمان عفونت‌های پنومونی قارچی ناشی از Pneumocystis carinii استفاده شود.

موارد مصرف:

در درمان طیف گسترده ای از عفونت‌های گوارشی، تنفسی و ادراری ناشی از باکتری‌های گرم منفی و گرم مثبت که عامل